

D E C I Z I E

în numele Legii

04 februarie 2016

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată M. V.,

judecătorii D. I., D. E.

cu grefierul G. N.,

cu participarea:

procurorului xxxx

avocatului xxxx,

interpretului xxxx,

a judecat în ședință publică apelul declarat de către avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx și de către procuror în xxxx, xxxx împotriva sentinței Judecătoria Taraclia din 28 mai 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpatei

xxxx, născută la xx.xx.xxxx, originară și domiciliată în s. xxxx, str. xxxx, r. xxxx, naționalitatea xxxx, cetățean al R.M., xxxx, cu studii medii speciale, nu este invalidă, nu este angajată în câmpul muncii, anterior condamnată, antecedente penale stinse, IDNP xxxxxxxx,

înviniută de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal,

Procedura de citare legal executată.

Cauza a fost examinată de instanța de fond în termen de la 13.01.2015 până la 28.05.2015 și, de instanța de apel în termen de la 23.06.2015 până la 04.02.2016.

Avocatul inculpatei și inculpata xxxx au pledat pentru admiterea apelului în sensul declarat și totodată pentru respingerea apelului procurorului în xxxx - xxxx.

Procurorul s-a pronunțat pentru admiterea apelului declarat de către procurorul în xxxx – xxxx și respingerea apelului declarat de către avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoria Taraclia din 28 mai 2015, xxxx a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 05 (cinci) ani, cu aplicarea amenzi în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale, adică 120 000 (una sută douăzeci mii) lei, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea aplicate inculpatei xxxx, stabilindu-i un termen de probă 3 (trei) ani. Iar, corpurile delictive, bancnotă de 50 dolari SUA, cu seria și numărul xxxx, a fost trecută în proprietatea statului, dar cererea de la xxxx pe numele președintelui interimar al Judecătoria xxxx – xxxx, s-a hotărât de a fi păstrată la materialele cauzei penale.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatei xxxx.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt. La data de 29.08.2014, aproximativ pe la orele 15:00, xxxx, aflându-se în orașul xxxx, în biroul 210 al Judecătoria xxxx, amplasat pe xxxx, acționând cu intenție, cu scopul de a oferi funcționarului public bunuri ce nu i se cuvin, personal i-a propus și i-a prezentat președintelui interimar al Judecătoria xxxx - xxxx, adică persoanei cu funcția de demnitate publică, 50 (cincizeci) dolari SUA care nu i se cuvin și care conform cursului valutar național Banca Națională a RM, un dolar SUA constituia 13,9626 lei, la data de 29.08.2014, deci oferind suma de 698,13 lei, pentru urgentarea eliberării copiei de pe sentința Judecătoria Cahul din 29.05.2008, în privința lui Hadji Feodora condamnată în baza art. 290 alin. (1) și art. 27, 248 alin. (3) Cod penal.

Faptele acestuia fiind încadrate în baza art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, conform indicilor calificativi, coruperea activă, adică oferirea sau darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale și îndeplinirea grăbită a acțiunilor care intră în funcția lui, săvârșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică.

La data de 09 iunie 2015, avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx a depus cerere de apel, solicitând casarea sentinței Judecătoria Taraclia din 28 mai 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care aceasta să fie achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, din motivul lipsei componenței infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a menționat că, sentința dată este neîntemeiată și urmează de a fi casată, deoarece, nu au fost respectate prevederile legii, care sunt obligatorii la examinarea cauzei penale. Menționând totodată, și încălcarea prevederilor art. 6 CEDO. De asemenea, consideră că sentința este una subiectivă, așa cum au fost menționate în sentință probele prezentate de partea apărării, dar instanța de judecată nu le-a dat apreciere, practic ignorând poziția apărării.

Un alt argument al apelului este cel precum că acțiunile săvârșite de xxxx au fost calificate greșit, așa cum xxxx îndeplinea funcția de președinte interimar al Judecătoria Cahul, punând accent pe prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal, este necesar de a recalifica faptele. Așa cum xxxx a început să activeze în funcția de președinte interimar al Judecătoria xxxx, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 15.07.2014. Astfel, funcția îndeplinită de acesta nu cade sub criteriile stabilite pentru îndeplinirea funcției de demnitate publică. Mai mult ca atât, el îndeplinește funcția de președinte interimar al Judecătoria xxxx, așa cum nu este numit în funcție un președinte. Iar, prima instanță, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) Cod penal, a interpretat legea, ceea ce este inadmisibil. La fel a invocat în cererea de apel,

că prima instanță nu a ținut cont nici de pct. 5.2 al hotărârii explicative a Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție. Mai mult că, îndeplinea funcția de președinte interimar nu de drept, dar în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (6) al Legii privind organizarea judecătorească, prin numirea de către Consiliul Superior al Magistraturii. Iar, copia sentinței se eliberează de către secția evidență și documentare procesuală, fără a fi necesar ca xxxx să mai dea indicații suplimentare pentru ca aceasta să fie eliberată. Și, xxxx a primit documentul solicitat în regim normal, fără a fi întreprins careva măsuri în procesul eliberării. De partea acuzării nu a fost demonstrat, iar de instanța de fond nu a fost stabilit faptul comiterii de către xxxx a faptei de corupere activă. La fel, fiind indicat și faptul că, în principiu oferirea nu s-a realizat, așa cum, persoana în privința căreia chipurile au fost comise acțiunile de corupere activă, nu a întreprins careva acțiuni din care să rezulte primirea bunurilor ce nu i se cuvin, și, nici caracterul pasiv al corupției nu se manifestă în cazul dat. Nu au fost prezentate nici probe că xxxx trebuia să cunoască că banii îi transmite pentru ca acesta să acționeze în interesele ei. Mai mult ca atât, în cazul dat banii au fost oferiiți cu scopul de a mulțumi pentru încercarea soluționării problemei, iar xxxx i-a oferit după ce s-a convins că documentul solicitat nu i se poate prezenta mai urgent din motive obiective. Deci, banii deja nu mai erau transmiși cu scopul de a grăbi eliberarea documentului solicitat, dar într-adevăr ca mulțumire pentru atitudinea pozitivă față de ea. Toate acestea demonstrând faptul că, sentința Judecătoriei Taraclia din 28.05.2015 este neîntemeiată, contravine circumstanțelor cauzei, ceea ce duce la casarea acesteia.

În drept, cererea de apel se bazează pe prevederile art. 400-402, 405, 415 Cod de procedură penală.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Taraclia din 28.05.2015, la data de 11.06.2015 procurorul în xxxx – xxxx a depus apel prin care solicită casarea sentinței menționate, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatei xxxx în baza art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, în rest sentința să fie menținută.

Motivând că, consideră încorectă concluzia instanței de a stabili pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal. Cât și, mărimea pedepsei stabilite lui xxxx consideră că contravine gravității faptei comise.

Cererea de apel întemeindu-se pe prevederile art. 53 alin. (1), pct. 9), art. 401 alin. (1), pct. 1), art. 402, art. 415 alin. (1), pct. 2 Cod de procedură civilă.

Procedura de citare la instanța de recurs a fost legal executată.

În ședința instanței de apel, *apelanta xxxx și avocatul acesteia xxxxx* au susținut apelul declarat, cu argumentele expuse în cererea de apel. Suplimentar menționând că, dacă se presupune că într-adevăr a avut loc fapta care se consideră a fi o infracțiune, consideră că nu a fost corect calificate acțiunile faptei. Calificarea dată se întemeiază pe faptul că subiectul este președintele interimar al Judecătoriei xxxx - xxxx. Conform normelor materiale în vigoare sunt prevăzute persoane publice și persoane cu funcție de răspundere, care conform art. 123 alin. (3) Cod penal, prevederi care nu se referă speței date. Așa cum, statutul indicat a fost obținut de către xxxx nu prin reglementarea Constituției, și nici prin numirea sau alegerea de către Parlament, Președintele RM sau prin Guvern și nici prin delegarea împuternicirilor sale. Invocând că susțin pe deplin apelul și solicită de a fi admis, cu casarea sentinței Judecătoriei Taraclia din 28.05.2015, ca fiind ilegală și emiterea unei noi decizii, prin care Hadji Feodora să fie achitată în legătură cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

Procurorul de nivelul Curții de Apel Cahul – xxxxx, în ședința instanței de apel a pledat pentru admiterea apelului declarat de procuror și respingerea apelului depus de avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx, ca nefondat. Invocând că, faptele incriminate lui xxxxx și-au găsit confirmare prin probatoriul anexat la materialele dosarului, fiind demonstrat anume faptul că inculpata a comis o infracțiune împotriva unei persoane publice, și anume, în privința președintelui interimar al Judecătoriei xxxx, aceasta fiind dictată anume de faptul exercitării atribuțiilor acestuia. Însă, instanța de fond încorect a individualizat pedeapsa inculpatei, deoarece, nu au fost stabilite acele circumstanțe excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal, pentru a-i stabili pedeapsa în conformitate cu prevederile acestui articol. Iar, pedeapsa aplicată inculpatei nu poate fi echivalentă cu acele circumstanțe de care ultima este învinuită și nu va duce la atingerea scopurilor urmărite de art. 61 Cod penal. A mai menționat și faptul că, apelul declarat de către avocat în interesele inculpatei este nefondat, nu poate fi aplicat în privința inculpatei, deoarece, calificarea dată de către avocat acțiunilor inculpatei, contravine cu materialele cauzei. În acest context fapta a fost comisă în privința unei persoane publice, fiind luate în considerație prevederile art. 123 Cod penal. Și, totodată sunt și declarațiile martorului xxxx, care la acel moment exercita atribuțiile de președinte interimar al Judecătoriei Cahul, declarațiile date de către grefierul xxxx, și de către martorul xxxx. Martori care au dat declarații coerente, care în cele din urmă demonstrează fapta comisă de către inculpată. De aceea, consideră că apelul declarat de către avocat în interesele inculpatei este nefondat și urmează a fi respins, cu admiterea apelului declarat de către procuror.

Colegiul judiciar, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, conchide asupra necesității respingerii apelului depus de avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx, ca fiind nefondat și admiterii apelului declarat de procuror, cu casarea sentinței Judecătoriei Taraclia din 28 mai 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Colegiul judiciar reține că, conform art. 414 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, „*instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță*”.

Conform art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, “*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță*”.

În ședința instanței de apel s-a stabilit, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei și just a încadrat acțiunile inculpatei xxxx ca constituind fapta penală prevăzută de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, conform indicilor calificativi, “*coruperea activă, adică oferirea sau darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale și îndeplinirea grăbită a acțiunilor care intră în funcția lui, săvârșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică*”. Așa cum, la data de 29.08.2014, aproximativ pe la orele 15:00, xxxx, aflându-se în orașul xxxx, în biroul 210 al Judecătoriei xxxx, amplasat pe xxxx, acționând cu intenție, cu scopul de a oferi funcționarului public bunuri ce nu i se cuvin, personal i-a propus și i-a prezentat președintelui interimar al Judecătoriei xxxx - xxxx, adică persoanei cu funcția de demnitate publică, 50 (cincizeci) dolari SUA care nu i se cuvin și care conform cursului valutar național Banca Națională a RM, un dolar SUA constituia 13,9626 lei, la data de 29.08.2014, deci oferind suma de 698,13 lei, pentru urgentarea eliberării copiei de pe sentința Judecătoriei Cahul din 29.05.2008, în privința lui Hadji Feodora condamnată în baza art. 290 alin. (1) și art. 27, 248 alin. (3) Cod penal.

Vinovăția inculpatei xxxx în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, este dovedită prin ansamblul de probe cercetate și administrate în cauză.

Cu toate că în ședința instanței de apel inculpata xxxx a declarat că nu recunoaște vinovăția de comiterea faptei incriminate, dar vinovăția inculpatei se dovedește și prin documentele și procesele - verbale din dosar, cercetate în ședința primei instanțe și verificate în ședința instanței de apel.

Proces - verbal de interceptare a denunțului din 29.08.2014, din care se desprinde că la data de 29.08.2014, pe la orele 15:50, în biroul nr. 210 al Judecătoriei xxxx, xxxx a încercat să ofere suma de 50 dolari SUA, ca mulțumire (Vol. I, f.d.4).

Raport din 29.08.2014, prin care se aduce la cunoștință că la data de 29.08.2014, la ora 15:55 a fost primit apelul telefonic de la președintele interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx, prin care a comunicat despre tentativa de corupere activă în incinta Judecătoriei xxxxx (Vol. I, f.d.5).

Proces - verbal de cercetare la fața locului din 29.08.2014, din care rezultă că, a fost examinat biroul ce se află la etajul doi al Judecătoriei xxxx, amplasată pe adresa or. xxxx, xxxx (Vol. I, f.d.6).

Proces - verbal din 29.08.2014 de audiere a bănuitei xxxx, prin care aceasta declară că în semn de mulțumire i-a oferit președintelui interimar al Judecătoriei Cahul suma de 50 dolari SUA, dar acesta din urmă a sunat la Centrul Național Anticorupție xxxx (Vol. I, f.d.11).

Proces - verbal de ridicare din 29.08.2014, potrivit căruia a fost ridicată cererea din 29.08.2014, depusă de xxxx către președintele interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx, și alte documente ce au importanță pentru aflarea circumstanțelor cauzei (Vol. I, f.d.14).

Copia cererii depusă de către xxxx adresată președintelui interimar al Judecătoriei xxxx - xxxx, prin care solicită copia sentinței din 2008, care îi este necesară pentru primirea pașaportului (Vol. I, f.d.16).

Proces - verbal din 29.08.2014 de audiere a martorului xxxx, din care rezultă că, aflându-se în biroul președintelui interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx, unde este și locul său de muncă, a intrat xxxx cu cererea scrisă, prin care solicita eliberarea copiei sentinței din 2008. A mai menționat și faptul că nimeni nu a dat de înțeles și nici nu a fost motiv ca aceasta să dea cuiva bani, dar din ce considerente xxxx a hotărât să ofere 50 dolari SUA președintelui interimar, nu a argumentat comportamentul său, doar a menționat că este în semn de mulțumire (Vol. I, f.d.17-18).

Proces - verbal din 01.09.2014 de audiere a martorului xxxx, care a menționat că Hadji Feodora a pus banii pe masă și când dânsul a întreat-o ce-i asta ea a vrut să-i i-a înapoi, dar el nu i-a permis, cu scopul de a păstră probele până la venirea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție xxxx (Vol. I, f.d.19-20).

Proces - verbal din 01.09.2014 de audiere a martorului xxxx, prin care acesta a declarat că la data de 29.08.2014 xxxx s-a adresat de a-i fi eliberată copia sentinței din 2008, în regim de urgență, dar ea i-a explicat procedura, după care a fost chemată la președintele interimar al instanței și a fost întreată în ce constă problema, la care ea a explicat că din motive obiective nu poate fi eliberată copia sentinței din 2008 lui xxxx, mai devreme de ziua de luni, după care a plecat și nu cunoaște ce s-a întâmplat mai departe (Vol. I, f.d.21).

Copia sentinței Judecătoriei Cahul din 29.05.2008, prin care xxxx a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 290 alin. (1) și art. 27, 248 alin. (3) Cod penal (Vol. I, f.d.26-27).

Ordonanță de recunoaștere în corpuri delictive din 02.09.2014, prin care bancnota de 50 dolari SUA, o bucată de hârtie galbenă și cererea din 29.08.2014 scrisă de către xxxx adresată președintelui interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx, au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, fiind ridicate de locul săvârșirii faptei, și anume, biroul nr. 210 situat în or. xxxx, xxxx (Vol. I, f.d.28).

Notificarea din 09.09.2014, potrivit căreia Filiala nr. 19 a Băncii de Economii informează despre cursul oficial al dolarului, la data de 29.08.2014 (Vol. I, f.d.49).

Raport de expertiză nr. 230 din 05.09.2014, prin care a fost examinată bancnota de 50 dolari SUA cu seria xxx, nr. xxxx, anul 2006, care a fost ridicată la data de 29.08.2014 din biroul domnului xxxx, amplasat în or. xxxx, xxxxx, care coincide după metoda și calitatea de confecționare a bancnotelor de 50 dolari SUA (Vol. I, f.d.55-60).

Cererea din 07.10.2014 de la xxxx, prin care solicită examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală (Vol. I, f.d.91).

Declarațiile inculpatei xxxx din 07.10.2014, date în instanța de judecată, prin care a menționat că recunoaște pe deplin vina și că se căiește sincer de cele comise, dar a dat banii ca să fie urgentată procedura, deoarece nu putea aștepta zece zile și nu a știut ce funcție are xxxx și că nu trebuie să-i transmită bani (Vol. I, f.d.94).

Declarațiile martorului xxxx din 07.05.2015, în ședința instanței de fond a declarat că, xxxx s-a adresat cu cerere scrisă pentru a-i fi eliberată copia sentinței, iar el a avizat cererea dată și a chemat executorul pentru a-i elibera copia sentinței solicitate de către xxxx. Dar, aceasta din urmă a invocat motivele obiective din care nu este posibil de a fi eliberat documentul mai înainte de ziua de luni. Iar, xxxx a scos o bucată de hârtie în care se aflau 50 dolari SUA și i-a pus pe masă încercând să și plece deodată, dar nu i-a permis să plece și în prezența ei a sunat la Centrul Național Anticorupție xxxx (Vol. I, f.d.155-163).

Declarațiile martorului xxxx din 07.05.2015, care în ședința instanței de fond a indicat că, i-a fost explicat lui xxxx că din motive obiective nu i se poate elibera copia documentului solicitat mai devreme de ziua de luni, iar aceasta din urmă a menționat că plătește cât este necesar doar ca să i se elibereze urgent documentul, iar xxxx i-a explicat că nu este necesar să-i plătească absolut nimic. Dar, totuși xxxx a scos o bucată de hârtie în care erau 50 dolari SUA și a pus-o pe masă, iar apoi xxxx a sunat la Centrul Național Anticorupție xxxx (Vol. I, f.d.169-172).

Analizând situația de fapt și de drept stabilită în cauză, în cadrul cercetării judecătorești, prin probe administrate în instanța de fond și cercetate suplimentar în instanța de apel, colegiul judiciar consideră că, din cumulul de probe anexate la materialele dosarului, care perfect coroborează, s-a constatat, că anume xxxx prin acțiunile sale a comis fapta prevăzută de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate de totalitatea de probe acumulate în prezenta cauza penală, astfel desprinzându-se respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *”instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”*, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *”sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”*.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

La caz, procurorul a motivat soluția privind vinovăția inculpatei xxxx de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, prin declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, declarații pe care le consideră obiective, cât și prin raportul de expertiză prin care a fost examinată bancnota de 50 dolari SUA cu seria xx, nr. xxxx, anul 2006, care a fost ridicată la data de 29.08.2014 din biroul domnului xxxx, amplasat în or. xxxx, xxxx, probe care după părerea procurorului au un caracter acuzatoriu.

Dar, este de menționat faptul că, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Colegiul judiciar a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt, care a dus la stabilirea justă a vinovăției inculpatei xxxx, recunoscând-o culpabilă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal.

Instanța de apel notează faptul că, chiar xxxx fiind audiată în calitate de bănuit, în prezența avocatului xxxx a recunoscut vina (Vol. I, f.d.9-11), declarații pe care le-a susținut fiind audiată în calitate de învinuit (Vol. I, f.d.37-38). Mai mult ca atât, a fost încheiat și acord de recunoaștere a vinovăției (f.d.66-69), dar la care a renunțat prin cererea depusă la data de 07.10.2014 de către xxxx (Vol. I, f.d.86). Cerere care a fost admisă prin încheierea Judecătoriei Cahul din 07.10.2014, cauza penală de învinuire a lui xxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, fiind examinată în procedură generală.

Cu toate că avocatul inculpatei xxxxx – xxxx invocă că aceasta nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, vinovăția acesteia se confirmă prin declarațiile martorilor xxxx, xxxxx și xxxx. Dar, este de menționat faptul că nici xxxx nu neagă faptul transmiterii banilor, indicând că a făcut acest lucru în semn de mulțumire. Mai mult ca atât, fiind efectuată cercetarea la fața locului de către organul de urmărire penală a fost ridicată bucata de hârtie în care era bancnota de 50 dolari SUA, cât și această bancnotă, corpuri delictive la care fac trimitere și martorii prin declarațiile date. Iar, bancnota de 50 dolari SUA fiind supusă expertizei, la materialele dosarului a fost anexat raportul de expertiză nr. 230 din 05.09.2014, prin care a fost examinată bancnota de 50 dolari SUA cu seria xxxx, nr. xxxx, anul 2006, care a fost ridicată la data de 29.08.2014 din biroul domnului xxxx, amplasat în or. xxxx, xxxx.

Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 16 al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească, *”(3) președinții și vicepreședinții judecătorilor și ai curților de apel sânt numiți în funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pe un termen de 4 ani. Aceștia pot deține funcțiile respective pe durata a cel mult două mandate succesiv. (6) în cazul survenirii vacanței funcției, inclusiv în cazul expirării mandatului președintelui instanței judecătorești, funcțiile acestuia, până la numirea unui nou președinte, sânt exercitate de către un vicepreședinte al instanței sau de către un alt judecător, desemnat de Consiliul Superior al Magistraturii”*. Iar, în conformitate cu art. 16¹ alin. (2) al aceleiași legi, *”vicepreședintele instanței judecătorești exercită funcțiile președintelui instanței judecătorești în cazul absenței acestuia”*.

Este de menționat faptul că, la data de 29.08.2014 xxxx fiind numit în funcție de vicepreședinte al judecătoriei xxxx, exercita atribuțiile de președinte interimar al Judecătoriei xxxx (Vol. I, f.d.45). Iar, potrivit legii nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, președinte, vicepreședinte, judecător al judecătoriei sunt funcții de demnitate publică. Fapt care demonstrează că este nefondat și argumentul invocat de avocat în cererea de apel depusă în interesele inculpatei xxxx, precum că aceasta nu a comis infracțiunea în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică.

Mai mult ca atât, potrivit pct. 7 al Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 04.02.2014 cu privire la aprobarea Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, *”controlul asupra activității*

de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curți de apel se exercită în conformitate cu Legea privind organizarea judecătorească de către președinții sau vicepreședinții și șefii secretariatelor din cadrul instanțelor respective”. Ceea ce se și desprinde în speța dată, adresându-se cu cerere scrisă xxxx, președintele interimar xxxx a avizat cererea și a solicitat executorului să aducă la cunoștință cauza imposibilității eliberării documentului solicitat. Și, cu toate că i-a explicat lui xxxx că pentru a primi documentul solicitat nu este nevoie de a achita nimic nimănui, ea totuși i-a pus pe masă 50 dolari SUA. Iar, necunoașterea legii, este necesar de menționat că, nu te eliberează de răspundere. xxxx nu neaga faptul că a pus banii pe biroul lui xxxx, însă, invocă că a făcut-o în semn de mulțumire pentru înțelegere. Cu toate că președintele interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx i-a explicat procedura de eliberare a documentelor, inculpata xxxx i-a propus bani ce nu i se cuvin pentru urgentarea eliberării documentului pe care aceasta l-a solicitat. Fapt ce rezultă din acțiunile inculpatei, cu toate că acesta menționează că a transmis banii în semn de mulțumire, însă ea îi dă de înțeles lui xxxx că dorește să-i fie eliberată copia sentinței mai devreme de 10 zile. xxxx nici nu menționează că a solicitat eliberarea copiei sentinței în regim urgent, însă, a invocat că are nevoie de acest document pentru perfectarea actelor ca să poată ieși de pe teritoriul RM și să ducă copilul la 01 septembrie, ziua adresării cu cerere fiind 29.09.2014.

Colegiul judiciar notează că, în cazul dat nu are importanță pentru calificarea faptei săvârșite de inculpată, aceea circumstanță, când au fost transmiși banii, chiar de au fost transmiși după ce a aflat că din circumstanțe obiective nu i se poate elibera documentul în ziua solicitării, cu toate că din acțiunile sale rezulta intenția ca să-i fie eliberat cât mai urgent. Dar, i s-a adus la cunoștință despre posibilitatea acordării acestuia, luni. Totuși, xxxx a transmis banii până la eliberarea documentului solicitat, și anume, înainte de a pleca din biroul președintelui interimar al Judecătoriei xxxx.

Mai mult ca atât, cu toate că apărătorul inculpatei menționează că, „nu sânt întrunite elementele infracțiunii”, nici acest argument nu poate fi reținut, așa cum, instanța de fond în hotărârea judecătorească a făcut referire la săvârșirea infracțiunii și au fost stabilite faptele, împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective (obiectul, subiectul, latura obiectivă și subiectivă). Or, necesitatea achitării persoanei se desprinde în cazul în care nu s-a dovedit faptul oferii banilor, de cine au fost oferii sau cui au fost oferii. Dar, în cazul dat singură inculpata menționează că a pus 50 dolari SUA pe biroul lui xxxx, bani ce au fost ridicați de la fața locului de către colaboratorii Centrului Național Anticorupție Sud și care au fost supuși expertizei.

Colegiul judiciar reține că, calificarea juridică a faptei comise de către inculpa xxxx, operată de instanța de fond, este una corectă și corespunde criteriilor de calificare stabilite în Capitolul XII al Codului penal, și în special art. 113 Cod penal. Mai mult ca atât, încadrarea corectă a faptelor comise este demonstrată și prin prevederile pct. 10.4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, „infracțiunea prevăzută la art. 325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire....” Iar, potrivit pct. 11 al hotărârii menționate mai sus, „infracțiunea de corupere activă se săvârșește numai cu intenție directă, faptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice...”. Situație ce se desprinde în cazul dat, xxxx primind răspunsul de la lucrătorul din secția de evidență și documentare procesuală că documentul solicitat poate fi eliberat în termen de zece zile și a plecat în biroul președintelui interimar al Judecătoriei xxxx – xxxx, prezentând cererea scrisă și menționând că are nevoie de documentul solicitat pentru a-și perfecta actele ca să poată ieși din țară, deoarece trebuie să ducă copilul la 01 septembrie. Iar, în urma constatării motivelor obiective ce făceau imposibilă eliberarea documentului în ziua solicitării, și cu toate că xxxx i-a explicat că nu este necesar de a plăti nimic nimănui, aceasta totuși a plasat pe birou o bucată de hârtie în care era o bancnotă de 50 dolari SUA.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere apărătorul inculpatei în cererea de apel, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de fond, așa cum calificarea faptei corespunde acțiunilor săvârșite de către xxxx. Care a comis o infracțiune contra activității normale și legale a instanței de judecată.

Colegiul judiciar reține că, circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală, conform art. 76-77 Cod penal, în privința inculpatei xxxx, nu au fost stabilite.

Potrivit materialului caracterizant, reiese că inculpa xxxx anterior a fost condamnată în baza art. 290 alin. (1) și art. 27, 248 alin. (3) Cod penal (Vol. I, f.d.26-27); la evidența medicului psihiatru sau narcolog, aceștia nu se află, este domiciliată în satul xxxx, raionul xxxx, unde aceștia se caracterizează pozitiv, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de Primăria s. xxxx, r. xxxx (Vol. I, f.d.23), familia sa este compusă din soț – xxxx și fiica xxxx, anul nașterii 1995 (Vol. I, f.d.22).

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatei xxxx, instanța de apel conchide că prima instanță greșit a ajuns la concluzia că la stabilirea pedepsei în privința acesteia este necesar de a aplica prevederile art. 79 și 90 Cod penal. Astfel, fiind reținut argumentul procurorului că pedeapsa stabilită lui xxxx contravine gravității faptei comise și nici nu va duce la atingerea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal.

Colegiul judiciar reține că, prima instanță stabilindu-i o pedeapsă în baza art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 120 000 lei. Iar, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea, stabilită lui xxxx a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probațiune de 3 ani, nu a ținut cont și de prevederile p. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 ”cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, potrivit căreia instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă ”în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corecției vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”, iar potrivit p. 4 al hotărârii menționate, ”categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – până la cea mai aspră – detențiune pe viață”.

Din cele expuse și ținând cont de prevederile art. 6 CEDO, ”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul”, colegiul judiciar reține argumentul procurorului precum că, pedeapsa aplicată inculpatei este prea blândă.

Instanța de apel notează că, la pronunțarea sentinței instanța de fond a pus accent pe faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, dar nu a ținut cont de faptele comise de inculpată care sunt săvârșite contra activității normale și legale a instanței de

judecată. Și, aceasta nu duce la stabilirea pedepsei cât mai blânde, dar, care să ducă la atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, cât și de către alte persoane.

În viziunea colegiului judiciar, pedeapsa stabilită de prima instanță este una prea blândă, fapt, care condiționează casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, după modul prevăzut pentru prima instanță.

Astfel, colegiului judiciar menține că, prima instanță incorect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, prin aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, considerând că inculpata a acționat în prezența circumstanței excepționale, și anume, ca să reușească cu copilul său la 1 septembrie. Însă, neîntemeiat, nu a ținut cont de faptul că, în cazul infracțiunilor de corupție, aplicarea unei pedepse mai blânde decât ce-a prevăzută de sancțiune, în baza art. 79 Cod penal, poate avea loc doar ca o excepție. Iar, circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate. Fapt la care se face trimitere și prin recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 61 din 14.12.2013, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție.

Colegiul judiciar notează că, în conformitate cu art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea. În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece, se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Ține de menționat că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Iar, prin pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatei Hadji Feodora, nu se asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiune. Deci, în cazul dat instanța de fond trebuia să asigure aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii.

Instanța de apel reține și faptul că, în cazul dat nici circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, dar nici nu a fost motivată aplicarea art. 90, așa cum, corectarea inculpatei nu este posibilă fără izolarea de societate. Concluzia la care ajunge instanța de apel ținând cont de gravitatea faptei comise, care discreditează și compromit activitatea instanței de judecată.

Împrejurările indicate, denotă în mod concludent că, apelul declarat de avocat în interesele inculpatei, urmează a fi respins, cu admiterea apelului declarat de procuror, casată parțial sentința primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei principale, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, lăsând fără modificări pedeapsa complementară, stabilită de instanța de fond, sub formă de amendă în mărime de 6 000 (șase mii) unități convenționale.

Colegiul judiciar conchide că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, după părerea instanței de apel, în cazul dat pedeapsa echitabilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, este cea sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. Pedeapsă care, după părerea colegiului judiciar duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, așa cum această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de art. 413-414, art. 415 alin. (1) pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

DECIDE :

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către avocatul xxxx în interesele inculpatei xxxx.

Se admite apelul declarat de procurorul în xxxxx – xxxx.

Se casează parțial sentința Judecătorei Taraclia din 28 mai 2015, în cauza penală privind-o pe xxxx învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei principale.

Se pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lui xxxx recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul de executare a pedepsei lui xxxx de calculat din momentul reținerii.

În rest, sentința Judecătorei Taraclia din 28 mai 2015, se menține, inclusiv și în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă în mărime de 6000 (șase mii) unități convenționale.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședința publică din XXXXXXXXXX, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată: M. V.

Judecătorii: D. I.

D. E.